

Stanovisko Výboru podľa článku 64

**Stanovisko 5/2019 týkajúce sa vzájomného pôsobenia medzi
smernicou o súkromí a elektronických komunikáciách
a všeobecným nariadením o ochrane údajov, najmä pokiaľ
ide o príslušnosť, úlohy a právomoci orgánov pre ochranu
osobných údajov**

Prijaté 12. marca 2019

OBSAH

1	Zhrnutie skutkového stavu.....	4
2	Právny rámec.....	5
2.1	Príslušné ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov.....	5
2.2	Príslušné ustanovenia rámcovej smernice	6
2.3	Príslušné ustanovenia smernice o súkromí a elektronických komunikáciách.....	6
3	Rozsah tohto stanoviska	8
3.1	Záležitosti, ktoré nepatria do pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov	9
3.2	Záležitosti, ktoré nepatria do pôsobnosti smernice o súkromí a elektronických komunikáciách	9
3.2.1	Všeobecná vecná pôsobnosť smernice o súkromí a elektronických komunikáciách	9
3.2.2	Rozšírená vecná pôsobnosť článku 5 ods. 3 a článku 13 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách	11
3.3	Záležitosti, ktoré patria do vecnej pôsobnosti smernice o súkromí a elektronických komunikáciách, ako aj všeobecného nariadenia o ochrane údajov	11
4	Vzájomné pôsobenie medzi smernicou o súkromí a elektronických komunikáciách a všeobecným nariadením o ochrane údajov	13
4.1	„Spodrobnenie“	13
4.2	„Doplnenie“	14
4.3	Význam článku 95 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.....	15
4.4	Koexistencia	15
5	Príslušnosť, úlohy a právomoci orgánov pre ochranu osobných údajov	16
5.1	Presadzovanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov.....	18
5.2	Presadzovanie smernice o súkromí a elektronických komunikáciách	19
5.3	Presadzovanie v prípade, že sa všeobecné nariadenie o ochrane údajov a smernica o súkromí a elektronických komunikáciách prelínajú.....	20
5.3.1	Prvá otázka: majú určité spracovateľské činnosti „imunitu“ pred orgánmi pre ochranu osobných údajov?	20
5.3.2	Druhá otázka: sú vnútroštátne ustanovenia transponujúce smernicu o súkromí a elektronických komunikáciách vyňaté?	22
6	K uplatniteľnosti mechanizmov spolupráce a konzistentnosti	24
7	Záver.....	26

Európsky výbor pre ochranu údajov

so zreteľom na článok 63 a článok 64 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady 2016/679/EÚ z 27. apríla 2016 o ochrane fyzických osôb pri spracúvaní osobných údajov a o voľnom pohybe takýchto údajov, ktorým sa zrušuje smernica 95/46/ES (ďalej len „všeobecné nariadenie o ochrane údajov),

so zreteľom na Dohodu o EHP, a najmä na jej prílohu XI a protokol 37, ktoré boli zmenené rozhodnutím Spoločného výboru EHP č. 154/2018 zo 6. júla 2018,

so zreteľom na články 10 a 22 svojho rokovacieho poriadku z 25. mája 2018, revidovaného 23. novembra 2018,

keďže:

(1) Hlavnou úlohou Európskeho výboru pre ochranu údajov (ďalej len „Výbor“) je zaistiť konzistentné uplatňovanie nariadenia 2016/679 (ďalej len „všeobecné nariadenie o ochrane údajov“) v Európskom hospodárskom priestore. V článku 64 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa stanovuje, že ktorýkoľvek dozorný orgán, predseda Výboru alebo Komisia môže požiadať, aby akúkoľvek záležitosť so všeobecným uplatnením alebo s účinkami vo viac ako jednom členskom štáte preskúmal Výbor s cieľom získať stanovisko. Cieľom tohto stanoviska je preskúmať otázku všeobecného uplatnenia, resp. ktorá má účinky vo viac ako jednom členskom štáte.

(2) Dňa 3. decembra 2018 belgický orgán pre ochranu osobných údajov požiadal EDPB o preskúmanie vzájomného pôsobenia medzi všeobecným nariadením o ochrane údajov a smernicou o súkromí a elektronických komunikáciách, najmä pokiaľ ide o príslušnosť, úlohy a právomoci orgánov pre ochranu osobných údajov, a vydanie stanoviska v tejto veci.

(3) Stanovisko Výboru sa prijme podľa článku 64 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov v spojení s článkom 10 ods. 2 jeho rokovacieho poriadku do ôsmich týždňov od prvého pracovného dňa po rozhodnutí predsedu a príslušného dozorného orgánu o úplnosti spisu. Uvedená lehota sa môže na základe rozhodnutia predsedu predĺžiť o ďalších šesť týždňov, pričom sa zohľadní zložitosť danej záležitosti.

PRIJAL TOTO STANOVISKO:

1 ZHRNUTIE SKUTKOVÉHO STAVU

1. Dňa 3. decembra 2018 belgický orgán pre ochranu údajov požiadal EDPB, aby preskúmal vzájomné pôsobenie medzi smernicou o súkromí a elektronických komunikáciách¹ a všeobecným nariadením o ochrane údajov, vydal stanovisko v tejto veci, pričom predložil tieto otázky:
  - a) Pokiaľ ide o **príslušnosť, úlohy a právomoci** orgánov pre ochranu osobných údajov², bez ohľadu na to, či
    - i) orgány pre ochranu osobných údajov môžu alebo nesmú mať príslušnosť, plniť si svoje úlohy a uplatňovať svoje právomoci v súvislosti so spracúvaním, ktoré bude mať za následok, aspoň pokiaľ ide o určité spracovateľské činnosti, že bude spadať do vecnej pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ako aj smernice o súkromí a elektronických komunikáciách; ak môžu, či
    - ii) orgány pre ochranu osobných údajov môžu alebo by mali, a to v rámci svojej príslušnosti, pri plnení svojich úloh a pri vykonávaní svojich právomocí, podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov (napr. pri posudzovaní zákonnosti spracúvania) zohľadňovať smernicu o súkromí a elektronických komunikáciách a/alebo vnútroštátne ustanovenia na jej transpozíciu, a ak áno, do akej miery.
  - b) či sa môžu, resp. či by sa mali uplatňovať **mechanizmy konzistentnosti a spolupráce** v súvislosti so spracúvaním, ktoré bude mať za následok, aspoň pokiaľ ide o určité spracovateľské činnosti, že bude spadať do vecnej pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov aj smernice o súkromí a elektronických komunikáciách, a
  - c) rozsah, v akom sa **môže spracúvanie riadiť súčasne ustanoveniami smernice o súkromí a elektronických komunikáciách, ako aj všeobecného nariadenia o ochrane údajov**, a či to má alebo nemá vplyv na odpovede na otázky 1 a 2.
2. Výbor sa domnieva, že tieto otázky sa týkajú všeobecného uplatňovania všeobecného nariadenia o ochrane údajov, keďže existuje jasná potreba konzistentného výkladu medzi orgánmi pre ochranu osobných údajov, pokiaľ ide o rozsah ich príslušnosti, úloh a právomocí. Objasnenie je okrem iného osobitne potrebné na zabezpečenie jednotného postupu vzájomnej pomoci v súlade s článkom 61 všeobecného nariadenia o ochrane údajov a spoločných činností v súlade s článkom 62 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
3. Toto stanovisko sa netýka žiadneho takéhoto rozdelenia príslušnosti, úloh a právomocí orgánov pre ochranu osobných údajov podľa návrhu nariadenia o súkromí a elektronických komunikáciách.

---

¹ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúca sa spracúvania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách), zmenená smernicou 2006/24/ES a smernicou 2009/136/ES.

² Ako sa stanovuje v článkoch 55 – 58 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Pojem „orgány pre ochranu osobných údajov“ (na rozdiel od „orgánov dohľadu“) sa v tomto stanovisku používa s cieľom jasne rozlišovať medzi „orgánmi dohľadu“ uvedenými vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov od iných typov orgánov dohľadu, ako sú národné regulačné orgány uvedené v smernici 2002/58/ES.

2 PRÁVNÝ RÁMEC

2.1 Príslušné ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov

4. V zmysle svojho článku 2 ods. 1 sa všeobecné nariadenie o ochrane údajov „vzťahuje na spracúvanie osobných údajov vykonávané úplne alebo čiastočne automatizovanými prostriedkami a na spracúvanie inými než automatizovanými prostriedkami v prípade osobných údajov, ktoré tvoria súčasť informačného systému alebo sú určené na to, aby tvorili súčasť informačného systému“.
- V článku 2 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa stanovuje, že toto nariadenie sa nevzťahuje na spracúvanie osobných údajov:

„a) v rámci činnosti, ktorá nepatrí do pôsobnosti práva Únie;

b) členskými štátmi pri vykonávaní činností patriacich do rozsahu pôsobnosti kapitoly 2 hlavy V ZEÚ;

c) fyzickou osobou v rámci výlučne osobnej alebo domácej činnosti;

d) príslušnými orgánmi na účely predchádzania trestným činom, ich vyšetrovania, odhaľovania alebo stíhania, alebo výkonu trestných sankcií vrátane ochrany pred ohrozením verejnej bezpečnosti a jeho predchádzania.

5. Článok 5 s názvom „Zásady spracúvania osobných údajov“ obsahuje zásady uplatniteľné na každé spracúvanie osobných údajov vrátane požiadavky, aby každé spracúvanie osobných údajov bolo zákonné a spravodlivé³. V článku 6 sa opisujú okolnosti, za ktorých je spracúvanie osobných údajov zákonné, pričom jedna z nich sa týka súhlasu dotknutej osoby. V článku 7 sa ďalej stanovujú podmienky platného súhlasu v zmysle všeobecného nariadenia o ochrane údajov⁴.
6. V článku 51 ods. 1 sa stanovuje právny mandát orgánov pre ochranu osobných údajov, ktorým je monitorovať uplatňovanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov s cieľom chrániť základné práva a slobody fyzických osôb pri spracúvaní a uľahčiť voľný tok osobných údajov v rámci Únie. Články 55, 57 a 58 stanovujú príslušnosť, úlohy a právomoci každého orgánu pre ochranu osobných údajov. V kapitole VII všeobecného nariadenia o ochrane údajov s názvom „Spolupráca a konzistentnosť“ sa uvádzajú rôzne spôsoby spolupráce orgánov pre ochranu osobných údajov s cieľom prispieť ku konzistentnému uplatňovaniu všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
7. V článku 94 s názvom „Zrušenie smernice 95/46“ sa uvádza:

„1. Smernica 95/46/ES sa zrušuje s účinnosťou od 25. mája 2018.

2. Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na toto nariadenie. Odkazy na Pracovnú skupinu pre ochranu jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov, zriadenú článkom 29 smernice 95/46/ES, sa považujú za odkazy na Európsky výbor pre ochranu údajov zriadený týmto nariadením.“

---

³ Pozri aj odôvodnenie 39 všeobecného nariadenia o ochrane údajov („Každé spracúvanie osobných údajov by malo byť zákonné a spravodlivé. [...]“).

⁴ Pozri usmernenia WP29 k súhlasu podľa nariadenia 2016/679, dokument WP259 rev. 01, ktoré EDPB schválil 25. mája 2018.

8. V článku 95 s názvom „Vzťah k smernici 2002/58/ES“ sa uvádza:

„Týmto nariadením sa fyzickým či právnickým osobám neukladajú dodatočné povinnosti, pokiaľ ide o spracúvanie v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných elektronických komunikačných služieb vo verejných komunikačných sieťach v Únii, v prípadoch, keď podliehajú konkrétnym povinnostiam s rovnakým cieľom stanoveným v smernici 2002/58/ES.“

9. V odôvodnení 173 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa uvádza, že:

„(173) Toto nariadenie by sa malo uplatňovať na všetky záležitosti týkajúce sa ochrany základných práv a slobôd pri spracúvaní osobných údajov, ktoré nepodliehajú osobitným povinnostiam s rovnakým cieľom uvedeným v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES [18] vrátane povinností prevádzkovateľa a práv fyzických osôb. S cieľom spresniť vzťah medzi týmto nariadením a smernicou 2002/58/ES by sa uvedená smernica mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť. Po prijatí tohto nariadenia by sa mala preskúmať smernica 2002/58/ES, najmä s cieľom zaistiť konzistentnosť s týmto nariadením“.

2.2 Príslušné ustanovenia rámcovej smernice

10. V článku 2 písm. g) rámcovej smernice⁵ sa vymedzuje pojem „národný regulačný orgán“ ako

„orgán alebo orgány, ktoré členský štát poveril regulačnými úlohami stanovenými touto smernicou a špecifickými smernicami“.

11. V článku 2 písm. l) smernice sa stanovuje:

„špecifické smernice“ znamenajú smernicu 2002/20/ES (smernica o povolení), smernicu 2002/19/ES (prístupová smernica), smernicu 2002/22/ES (smernica o univerzálnej službe) a smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúcu sa spracovávaní osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách)“.

12. V článku 3 ods. 1 smernice sa stanovuje:

„Členské štáty zabezpečia, aby každú úlohu uloženú národným regulačným orgánom v tejto smernici alebo špecifických smerniciach vykonával príslušný orgán.“

2.3 Príslušné ustanovenia smernice o súkromí a elektronických komunikáciách

13. V článku 1 ods. 2 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách sa stanovuje:

„Ustanovenia tejto smernice spodrobňujú a dopĺňajú [nariadenie (EÚ) 2016/679] na účely uvedené v odseku 1. Okrem toho poskytujú ochranu legitímnych záujmov účastníkov, ktorí sú právnickými osobami“.

---

⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica)

⁶ V súlade s článkom 94 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov boli všetky odkazy na smernicu 95/46 v smernici o súkromí a elektronických komunikáciách nahradené slovami „[nariadenie (EÚ) 2016/679]“ a odkazy na „Pracovnú skupinu na ochranu jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov zriadenú článkom 29 smernice 95/46/ES“ boli nahradené slovami „[Európsky výbor pre ochranu údajov]“.

14. V článku 2 písm. f) smernice o súkromí a elektronických komunikáciách sa stanovuje:
- „súhlas“ užívateľa alebo účastníka zodpovedá súhlasu dátového subjektu v súlade s [nariadením (EÚ) 2016/679].“*
15. V článku 15 ods. 2 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách sa stanovuje:
- „Ustanovenia [kapitoly VIII o prostriedkoch nápravy, zodpovednosti a sankciách] [nariadenia (EÚ) 2016/679] platia vo vzťahu k ustanoveniam prijatým podľa tejto smernice a vo vzťahu k právam jednotlivcov vyplývajúcim z tejto smernice.“*
16. V článku 15 ods. 3 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách sa stanovuje:
- „[Európsky výbor pre ochranu údajov] musí tiež plniť úlohy stanovené v [článku 70 nariadenia (EÚ) 2016/679] z hľadiska záležitostí upravených touto smernicou, t. j. ochrana legitímnych záujmov v elektronickom komunikačnom sektore.“*
17. V článku 15a s názvom „Vykonávanie a presadzovanie práva“ sa uvádza:
- „1. Členské štáty ustanovia predpisy o sankciách, v prípade potreby vrátane trestných sankcií, za porušovanie vnútroštátnych predpisov prijatých podľa tejto smernice a prijímú všetky opatrenia potrebné na to, aby zabezpečili ich vykonávanie. [...]*
- 2. Bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek súdne opravné prostriedky, ktoré by mohli byť k dispozícii, členské štáty zabezpečia, aby príslušné vnútroštátne orgány a prípadne iné vnútroštátne orgány mali právomoc nariadiť ukončenie porušovania uvedeného v odseku 1.*
- 3. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné vnútroštátne orgány a prípadne iné vnútroštátne orgány mali potrebné vyšetrovacie právomoci a zdroje na monitorovanie a vynucovanie vnútroštátnych predpisov prijatých podľa tejto smernice vrátane právomoci získavať všetky relevantné informácie.*
- 4. Príslušné vnútroštátne regulačné orgány môžu prijať opatrenia s cieľom zabezpečiť účinnú cezhraničnú spoluprácu pri vynucovaní vnútroštátnych právnych predpisov prijatých podľa tejto smernice a vytvoriť harmonizované podmienky na poskytovanie služieb zahŕňajúcich cezhraničné toky údajov.*
- Národné regulačné orgány poskytnú Komisii v dostatočnom čase pred prijatím akýchkoľvek takýchto opatrení zhrnutie dôvodov na zásah, predpokladané opatrenia a navrhovaný spôsob zásahu. Komisia môže po preskúmaní týchto informácií a po porade s ENISA a s pracovnou skupinou na ochranu jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov, zriadenou podľa článku 29 smernice 95/46/ES, vyjadriť pripomienky alebo odporúčania, najmä s cieľom zabezpečiť, aby plánované opatrenia nemali nepriaznivý vplyv na fungovanie vnútorného trhu. Pri rozhodovaní o opatreniach národné regulačné orgány zohľadnia pripomienky alebo odporúčania Komisie v najvyššej možnej miere.“*
18. V odôvodnení 10 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách sa stanovuje:
- „V elektronickom komunikačnom sektore sa [nariadenie (EÚ) 2016/679] uplatňuje najmä na všetky záležitosti týkajúce sa ochrany základných práv a slobôd, ktoré nie sú predmetom ustanovení tejto smernice, vrátane povinností spracovávateľov a práv jednotlivcov. [Nariadenie (EÚ) 2016/679] sa uplatňuje na verejné komunikačné služby.“*

3 ROZSAH TOHTO STANOVISKA

19. Cieľom všeobecného nariadenia o ochrane údajov je chrániť základné práva a slobody fyzických osôb, a najmä ich právo na ochranu osobných údajov a zabezpečiť voľný pohyb osobných údajov v rámci Únie.⁷ Na dosiahnutie tohto cieľa sa vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov stanovujú spoločné pravidlá spracúvania údajov, aby sa zabezpečila dôsledná účinná ochrana osobných údajov v celej Únii a zabránilo sa rozdielom, ktoré bránia voľnému pohybu osobných údajov v rámci vnútorného trhu. Tieto pravidlá slúžia na zabezpečenie rovnováhy medzi (potenciálnym) prínosom spracúvania údajov a (potenciálnymi) nedostatkami.
20. Cieľom smernice o súkromí a elektronických komunikáciách je harmonizácia vnútroštátnych ustanovení potrebných na zabezpečenie primeranej úrovne ochrany základných práv a slobôd, a najmä práva na súkromie a dôvernosť, pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov v odvetví elektronických komunikácií a zabezpečenie voľného pohybu takýchto údajov a elektronických komunikačných zariadení a služieb v Spoločenstve⁸. Smernica o súkromí a elektronických komunikáciách sa preto snaží zabezpečiť dodržiavanie práv stanovených v článkoch 7 a 8 Charty. V tejto súvislosti je cieľom smernice o súkromí a elektronických komunikáciách „spodrobiť a doplniť“ ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov, pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov v odvetví elektronických komunikácií⁹.
21. Otázky predložené Výboru sa obmedzujú na spracúvanie, ktoré vedie k súčasnej vecnej pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ako aj smernice o súkromí a elektronických komunikáciách. V záujme ďalšieho objasnenia rozsahu tohto stanoviska sa v nasledujúcich častiach objasňuje:
- v ktorých prípadoch neexistuje vzájomné pôsobenie medzi všeobecným nariadením o ochrane údajov a smernicou o súkromí a elektronických komunikáciách, pretože predmetná záležitosť nepatrí do pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov,
  - v ktorých prípadoch neexistuje vzájomné pôsobenie medzi všeobecným nariadením o ochrane údajov a smernicou o súkromí a elektronických komunikáciách, pretože predmetná záležitosť nepatrí do pôsobnosti smernice o súkromí a elektronických komunikáciách, a
  - v ktorých prípadoch existuje vzájomné pôsobenie medzi všeobecným nariadením o ochrane údajov a smernicou o súkromí a elektronických komunikáciách, pretože predmetné spracúvanie vedie k vecnej pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ako aj smernice o súkromí a elektronických komunikáciách.

---

⁷ Článok 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

⁸ V článku 1 ods. 1 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách sa stanovuje:

⁹ Článok 1 ods. 1 – 2 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách, ktorý sa má vykladať v kontexte článku 94 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

3.1 Záležitosti, ktoré nepatria do pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov

22. Vecná pôsobnosť všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa v zásade vzťahuje na akúkoľvek formu spracúvania osobných údajov bez ohľadu na použitú technológiu¹⁰. Všeobecné nariadenie o ochrane údajov sa neuplatňuje, ak:
- sa nespracúvajú žiadne osobné údaje (napr. telefónne číslo automatického zákazníckeho servisu právnickej osoby alebo IP adresa digitálnej kopírky v podnikovej sieti nepredstavujú osobné údaje);
  - činnosti vzhľadom na článok 2 ods. 2 a 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov nepatria do vecnej pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov, alebo
  - činnosti nepatria do územnej pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov¹¹.

3.2 Záležitosti, ktoré nepatria do pôsobnosti smernice o súkromí a elektronických komunikáciách

23. Zvláštnosťou smernice o súkromí a elektronických komunikáciách je, že dve z jej ustanovení majú širší rozsah pôsobnosti ako ostatné ustanovenia, ktorých rozsah pôsobnosti je obmedzený na poskytovanie verejne dostupných elektronických komunikačných služieb vo verejných komunikačných sieťach. V dôsledku toho, ako sa uvádza v nasledujúcich oddieloch, aby bolo možné určiť, či určitá činnosť patrí do vecnej pôsobnosti smernice o súkromí a elektronických komunikáciách, je potrebné zodpovedať dve otázky.

3.2.1 Všeobecná vecná pôsobnosť smernice o súkromí a elektronických komunikáciách

24. V zmysle svojho článku 3 sa smernica o súkromí a elektronických komunikáciách vzťahuje na „*spracúvanie osobných údajov v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných elektronických komunikačných služieb vo verejných komunikačných sieťach v Spoločenstve vrátane verejných komunikačných sietí, ktoré podporujú zariadenia na zber údajov a identifikáciu.*“
25. Smernica o súkromí a elektronických komunikáciách sa v prvom rade zameriava na verejne dostupné elektronické komunikačné služby a elektronické komunikačné siete¹². V kódexe elektronických komunikácií¹³ sa stanovuje, že služby, ktoré sú funkčne rovnocenné s elektronickými komunikačnými službami, sú pokryté.

---

¹⁰ Pozri aj odôvodnenie 46 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách.

¹¹ Článok 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Pozri usmernenia EDPB 3/2018 o územnej pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov (článok 3), 16. november 2018.

¹² Pracovný dokument útvarov Komisie, Ex post hodnotenie smernice 2002/58/ES o súkromí a elektronických komunikáciách v rámci programu REFIT, COM SWD (2017) 005, s. 20; Správa pre Komisiu „Smernica o súkromí a elektronických komunikáciách: posúdenie transpozície, efektívnosti a súladu s navrhovaným nariadením o ochrane údajov, SMART 2013/0071, s. 24 a nasl.

¹³ Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2018/1972 z 11. decembra 2018, ktorou sa stanovuje európsky kódex elektronických komunikácií

26. Na účely všeobecnej vecnej pôsobnosti sa smernica o súkromí a elektronických komunikáciách uplatňuje, keď sú splnené všetky tieto podmienky:
- existuje elektronická komunikačná služba (ECS)¹⁴,
  - táto služba sa ponúka prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete¹⁵,
  - služba a sieť sú verejne dostupné¹⁶,
  - služba a sieť sú ponúkané v EÚ.
27. Činnosti, ktoré nespĺňajú všetky uvedené kritériá, vo všeobecnosti nepatria do rozsahu pôsobnosti smernice o súkromí a elektronických komunikáciách.

Príklady:

Podniková sieť, ktorá je prístupná len pre zamestnancov na profesionálne účely, nepredstavuje „verejne dostupnú“ elektronickú komunikačnú službu. Prenos lokalizačných údajov prostredníctvom takejto siete preto nepatrí do vecnej pôsobnosti smernice o súkromí a elektronických komunikáciách.¹⁷

Služba synchronizácie času vysiela signál cez elektronickú komunikačnú sieť do všetkých hodín, ktoré sú v súlade s jeho synchronizačným protokolom (neurčené množstvo príjemcov). Táto služba je v tomto kontexte službou vysielania a nie komunikačnou službou, a takisto by nepatrila do vecnej pôsobnosti smernice o súkromí a elektronických komunikáciách.

---

¹⁴ V článku 2 písm. d) smernice o súkromí a elektronických komunikáciách sa uvádza, že „správa znamená akékoľvek informácie vymieňané alebo prenášané medzi konečným počtom účastníkov pomocou verejne dostupnej elektronickej komunikačnej služby“, pričom sa v tomto článku vylučujú vysielacie služby, ktoré môžu teoreticky dosiahnuť neobmedzené publikum. Pojem „elektronická komunikačná služba“ je v súčasnosti vymedzený v článku 2 písm. d) rámcovej smernice, hoci s účinnosťou od 21. decembra 2020 bude tento pojem vymedzený článkom 2 ods. 4 kódexu elektronických komunikácií.

¹⁵ Pojem „elektronická komunikačná sieť“ je v súčasnosti vymedzený v článku 2 písm. a) rámcovej smernice, hoci s účinnosťou od 21. decembra 2020 bude tento pojem vymedzený článkom 2 ods. 1 kódexu elektronických komunikácií.

¹⁶ Služba pre verejnosť je služba dostupná pre všetkých členov verejnosti na rovnakom základe, čiže sem nepatria len služby vo verejnom vlastníctve. Porovnaj: Stanovisko EDPS 5/2016 – predbežné stanovisko EDPS k preskúmaniu smernice o súkromí a elektronických komunikáciách (2002/58/ES), s. 12, a oznámenie Komisie Európskemu parlamentu a Rade o stave a vykonávaní smernice 90/388/EHS o hospodárskej súťaži na trhoch telekomunikačných služieb, COM(95) 113 final, 4.4.1995, s. 14.

¹⁷ Pracovný dokument útvarov Komisie, Ex post hodnotenie smernice 2002/58/ES o súkromí a elektronických komunikáciách v rámci programu REFIT, COM SWD(2017) 005, s. 21., <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:52017SC0005&from=EN>; Správa pre Komisiu „Smernica o súkromí a elektronických komunikáciách: posúdenie transpozície, efektívnosti a súladu s navrhovaným nariadením o ochrane údajov, SMART 2013/0071, s. 14. <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/eprivacy-directive-assessment-transposition-effectiveness-and-compatibility-proposed-data>.

3.2.2 Rozšírená vecná pôsobnosť článku 5 ods. 3 a článku 13 smernice o súde a elektronických komunikáciách

28. Hlavným cieľom smernice o súde a elektronických komunikáciách je zabezpečiť ochranu základných práv a slobôd verejnosti, keď využíva elektronické komunikačné siete¹⁸. Vzhľadom na tento cieľ sa článok 5 ods. 3 a článok 13 smernice o súde a elektronických komunikáciách vzťahujú na poskytovateľov elektronických komunikačných služieb, ako aj prevádzkovateľov internetových stránok (napr. v súvislosti so súbormi cookie) alebo iné podniky (napr. v súvislosti s priamym marketingom)¹⁹.

Príklady:

Služby vyhľadávačov, ktoré ukladajú súbory cookie alebo k nim majú prístup, patria do rozšírenej vecnej pôsobnosti článku 5 ods. 3 smernice o súde a elektronických komunikáciách²⁰.

Nevyžiadaná elektronická pošta, ktorú posielajú prevádzkovateľ webovej lokality na účely priameho marketingu, takisto patrí do rozšírenej vecnej pôsobnosti článku 13 smernice o súde a elektronických komunikáciách²¹.

3.3 Zásady, ktoré patria do vecnej pôsobnosti smernice o súde a elektronických komunikáciách, ako aj všeobecného nariadenia o ochrane údajov

29. Existuje mnoho príkladov činností spracúvania, ktoré vedú k vecnému rozsahu pôsobnosti smernice o súde a elektronických komunikáciách, ako aj všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Jasným príkladom je používanie súborov cookie. WP29 vo svojom stanovisku o online behaviorálnej reklame uviedla, že:

„Ak sa zhromaždené informácie môžu v dôsledku umiestnenia a získavania informácií prostredníctvom cookie alebo podobného zariadenia považovať za osobné údaje, uplatňuje sa okrem článku 5 ods. 3 aj smernica 95/46/ES²².“

30. Judikatúra Súdneho dvora Európskej únie potvrdzuje, že je možné, aby spracúvanie patrilo súčasne do vecnej pôsobnosti smernice o súde a elektronických komunikáciách, ako aj všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Vo veci *Wirtschaftsakademie*²³ Súdny dvor Európskej únie uplatnil smernicu 95/46/ES bez ohľadu na skutočnosť, že príslušné spracúvanie zahŕňalo aj spracovateľské činnosti, ktoré patria do vecnej pôsobnosti smernice o súde a elektronických komunikáciách.

¹⁸ V článku 1 ods. 1 smernice o súde a elektronických komunikáciách sa stanovuje: „Touto smernicou sa ustanovuje harmonizácia vnútroštátnych ustanovení požadovaných na zabezpečenie primeranej úrovne ochrany základných práv a slobôd, a najmä práva na súkromie a dôvernosť, z hľadiska spracúvania osobných údajov v elektronickom komunikačnom sektore a zabezpečenia voľného pohybu takých údajov a elektronických komunikačných zariadení a služieb v Spoločenstve.“

¹⁹ WP29, stanovisko 2/2010 k online behaviorálnej reklame, 22. jún 2010, dokument WP 171, oddiel 3.2.1, s. 9. Stanovisko 1/2008 k otázkam ochrany údajov v súvislosti s vyhľadávačmi (dokument WP 148), oddiel 4.1.3, s. 12.; Správa Komisie „Smernica o súde a elektronických komunikáciách: posúdenie transpozície, efektívnosti a súladu s navrhovaným nariadením o ochrane údajov, SMART 2013/0071, s. 9.

²⁰ Stanovisko 1/2008 k otázkam ochrany údajov v súvislosti s vyhľadávačmi (dokument WP 148), oddiel 4.1.3, s. 12.

²¹ Stanovisko 1/2008 k otázkam ochrany údajov v súvislosti s vyhľadávačmi (dokument WP 148), oddiel 4.1.3, s. 12.

²² WP29, stanovisko 2/2010 k online behaviorálnej reklame, 22. jún 2010, dokument WP 171, s. 9. Pozri tiež stanovisko 1/2008 k otázkam ochrany údajov v súvislosti s vyhľadávačmi (dokument WP 148), oddiel 4.1.3, s. 12 – 139.

²³ SDEÚ, C-210/16, 5. jún 2018, C-210/16, ECLI:EU:C:2018:388. Pozri najmä body 33 – 34.

V prejednávanej veci *Fashion ID* generálny advokát vyjadril názor, že v prípade sociálnych modulov a súborov cookie možno uplatniť oba súbory pravidiel²⁴.

31. Hoci všeobecné nariadenie o ochrane údajov nahradilo smernicu 95/46/ES 25. mája 2018, analýza Súdneho dvora EÚ a analýza WP29, podľa ktorých sa súčasne môžu uplatňovať oba právne akty, sú relevantné. V odôvodnení 30 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa analyzuje vymedzenie pojmu „online identifikátory“ spôsobom, ktorý podporuje výklad, že spracúvanie osobných údajov môže viesť k vecnej pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ako aj smernice o súkromí a elektronických komunikáciách:

„Fyzickým osobám môžu byť pridelené online identifikátory, ktoré poskytujú ich prístroje, aplikácie, nástroje a protokoly, ako napríklad IP adresa, cookies, alebo iné identifikátory, ako napríklad štítky na rádiový frekvenčný identifikáciu. Tieto môžu zanechávať stopy, ktoré sa najmä v kombinácii s jedinečnými identifikátormi a inými informáciami získanými zo serverov môžu použiť na vytvorenie profilov fyzických osôb a na ich identifikáciu.“

32. Za zmienku stojí najmä to, že IP adresy a cookies sa uvádzajú v odôvodnení 30, v ktorom sa uvádza, že IP adresy a súbory cookie môžu byť kombinované s inými „jedinečnými identifikátormi“ a inými informáciami získanými zo serverov na vytvorenie profilov fyzických osôb.
33. Inými slovami, samotné všeobecné nariadenie o ochrane údajov výslovne odkazuje, keď objasňuje svoj vecný rozsah pôsobnosti (pojem osobných údajov), na spracovateľské činnosti, ktoré, aspoň sčasti, vedú aj k vecnej pôsobnosti smernice o súkromí a elektronických komunikáciách.
34. Ďalším príkladom činnosti, ktorá vedie k vecnému rozsahu pôsobnosti smernice o súkromí a elektronických komunikáciách, ako aj všeobecného nariadenia o ochrane údajov, je vzťah medzi poskytovateľmi elektronických komunikačných služieb a fyzickou osobou, ktorá je používateľom ich služieb, v rámci čoho je zahrnuté aj spracúvanie osobných údajov o zákazníkoch na jednej strane a čo je upravené aj osobitnými pravidlami týkajúcimi sa napríklad účastníckych zoznamov, podrobného rozpisu faktúr a identifikácie volajúceho. Prevádzkové dáta a lokalizačné údaje generované elektronickými komunikačnými službami môžu zahŕňať aj spracúvanie osobných údajov, pokiaľ sa týkajú fyzických osôb.
35. V článku 95 a odôvodnení 173 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa napokon potvrdzuje „lex generalis / lex specialis“ vzťah medzi všeobecným nariadením o ochrane údajov a smernicou o súkromí a elektronických komunikáciách, pričom v článku 95 sa stanovuje, že všeobecné nariadenie o ochrane údajov neukladá fyzickým či právnickým osobám dodatočné povinnosti, pokiaľ ide o spracúvanie v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných elektronických komunikačných služieb vo verejných komunikačných sieťach v EÚ, v prípadoch, keď podliehajú konkrétnym povinnostiam s rovnakým cieľom stanoveným v smernici o súkromí a elektronických komunikáciách.

***

36. Cieľom tohto stanoviska je objasniť príslušnosť, úlohy a právomoc orgánov pre ochranu osobných údajov, pokiaľ ide o prípady, ktoré vedú k vecnej pôsobnosti smernice o súkromí a elektronických komunikáciách, ako aj všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ako sa stručne uvádza v predchádzajúcich oddieloch. V nasledujúcich oddieloch sú opísané niektoré prípady vzájomného pôsobenia medzi ustanoveniami smernice o súkromí a elektronických komunikáciách a všeobecným nariadením o ochrane údajov, ako aj spôsob, akým tieto súbory pravidiel navzájom súvisia.

---

²⁴ Stanovisko generálneho advokáta Bobka vo veci *Fashion ID*, C-40/17, 19. december 2018, ECLI:EU:C:2018:1039. Pozri najmä body 111 – 115.

4 VZÁJOMNÉ PÔSOBENIE MEDZI SMERNICOU O SÚKROMÍ A ELEKTRONICKÝCH KOMUNIKÁCIÁCH A VŠEOBECNÝM NARIADENÍM O OCHRANE ÚDAJOV

37. Hoci existuje prekrývanie sa vecnej pôsobnosti medzi smernicou o súkromí a elektronických komunikáciách a všeobecným nariadením o ochrane údajov, nevyhnutne to nevedie k rozporu medzi pravidlami. Okrem toho, že to vyplýva zo súbežného výkladu rôznych ustanovení, v článku 1 ods. 2 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách sa výslovne uvádza, že „Ustanovenia tejto smernice spodrobňujú a dopĺňajú smernicu 95/46/ES (...)“²⁵. Aby bolo možné správne pochopiť vzájomné pôsobenie smernice o súkromí a elektronických komunikáciách a všeobecného nariadenia o ochrane údajov, je potrebné najskôr objasniť význam článku 1 ods. 2 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách. Následne treba ozrejmiť význam a dôsledky článku 95 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

4.1 „Spodrobnenie“

38. Viacero ustanovení smernice o súkromí a elektronických komunikáciách „spodrobňuje“ ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov, pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov v odvetví elektronických komunikácií. V súlade so zásadou *lex specialis derogate legi generali* majú osobitné ustanovenia prednosť pred všeobecnými pravidlami v situáciách, ktoré sa konkrétne snažia regulovať²⁶. V situáciách, keď smernica o súkromí a elektronických komunikáciách „spodrobňuje“ (t. j. konkretizuje) pravidlá všeobecného nariadenia o ochrane údajov, majú (osobitné) ustanovenia smernice o súkromí a elektronických komunikáciách ako *lex specialis* prednosť pred (všeobecnejšími) ustanoveniami všeobecného nariadenia o ochrane údajov²⁷. Akékoľvek spracúvanie osobných údajov, ktoré nie je osobitne upravené smernicou o súkromí a elektronických komunikáciách (alebo pre ktoré smernica o súkromí a elektronických komunikáciách neobsahuje „osobitné pravidlo“), však naďalej podlieha ustanoveniam všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
39. Príklad „spodrobňovania“ v smernici o súkromí a elektronických komunikáciách možno nájsť v jej článku 6, ktorý sa týka spracúvania tzv. prevádzkových dát. Vo všeobecnosti je spracúvanie osobných údajov možné odôvodniť na základe každého zo zákonných dôvodov uvedených v článku 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Úplný rozsah možných zákonných dôvodov stanovených v článku 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov však poskytovateľ elektronických komunikačných služieb na spracúvanie prevádzkových dát nemôže uplatňovať, pretože v článku 6 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách sa podmienky, za ktorých sa môžu prevádzkové dáta vrátane osobných údajov spracúvať, výslovne obmedzujú. V tomto prípade musia mať konkrétnejšie ustanovenia smernice o súkromí a elektronických komunikáciách prednosť pred všeobecnejšími ustanoveniami všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Článok 6 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách však neobmedzuje uplatňovanie iných ustanovení všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ako sú napr. ustanovenia o právach dotknutej osoby.

---

²⁵ V článku 94 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa stanovuje, že odkazy na zrušenú smernicu treba považovať za odkazy na toto nariadenie.

²⁶ Rozsudok Súdneho dvora EÚ v spojených veciach T-60/06 RENV II a T-62/06 RENV II, 22. apríl 2016, ECLI:EU:T:2016:233, bod 81.

²⁷ WP29, stanovisko 2/2010 k online behaviorálnej reklame, 22. jún 2010, dokument WP 171, s. 10.

Nestojí ani v opozícii voči požiadavke, aby spracúvanie osobných údajov bolo zákonné a spravodlivé (článok 5 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov).

40. Podobná situácia nastáva v súvislosti s článkom 5 ods. 3 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách, keďže informácie uložené na zariadení koncového používateľa predstavujú osobné údaje. V článku 5 ods. 3 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách sa stanovuje, že na uchovávanie informácií alebo na získanie prístupu k informáciám už uloženým v koncovom zariadení účastníka alebo užívateľa je spravidla potrebný predchádzajúci súhlas²⁸. V rozsahu, v akom informácie uložené v zariadeniach koncových používateľov predstavujú osobné údaje, má článok 5 ods. 3 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách prednosť pred článkom 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov, pokiaľ ide o činnosť ukladania alebo získavania prístupu k týmto informáciám. Výsledok je podobný, pokiaľ ide o vzájomné pôsobenie medzi článkom 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov a článkami 9 a 13 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách. Ak si tieto články vyžadujú súhlas s konkrétnymi činnosťami, ktoré opisujú, prevádzkovateľ sa nemôže opierať o celý rozsah možných zákonných dôvodov stanovených v článku 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
41. Dôsledkom zásady *lex specialis* je, že výnimka zo všeobecného pravidla platí len vtedy, ak právny predpis, ktorý upravuje predmetnú problematiku, obsahuje osobitné pravidlo. Musia sa dôkladne zanalyzovať okolnosti prípadu, aby sa zistilo, v akom rozsahu táto výnimka platí, a to najmä v prípadoch, keď údaje prechádzajú mnohými rôznymi druhmi spracúvania – a to buď súbežne, alebo postupne.

Príklad:

Data broker uskutočňuje profilovanie na základe informácií o správaní jednotlivcov pri prezeraní internetu, ktoré sa zhromažďujú prostredníctvom použitia súborov cookie, ktoré však môžu zahŕňať aj osobné údaje získané z iných zdrojov (napr. „obchodných partnerov“). V takom prípade musí predmetná podmnožina spracúvania, t. j. umiestnenie alebo čítanie súborov cookie, byť v súlade s vnútroštátnymi ustanoveniami, ktorými sa transponuje článok 5 ods. 3 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách. Následné spracúvanie osobných údajov vrátane osobných údajov získaných súbormi cookie musí mať tiež, aby bolo zákonné, právny základ podľa článku 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov²⁹.

4.2 „Doplnenie“

42. Smernica o súkromí a elektronických komunikáciách takisto obsahuje ustanovenia „dopĺňajúce“ ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov, pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov v odvetví elektronických komunikácií. Cieľom viacerých ustanovení smernice o súkromí a elektronických komunikáciách je napríklad chrániť „účastníkov“ a „užívateľov“ verejne dostupnej elektronickej komunikačnej služby. Účastníkmi verejne dostupných elektronických komunikačných služieb môžu byť fyzické alebo právnické osoby. Tým, že smernica o súkromí a elektronických

²⁸ Podľa článku 5 ods. 3 sa informácie v koncovom zariadení účastníka alebo užívateľa môžu uchovávať alebo sa k nim môže získať prístup, pokiaľ ide o technické uloženie alebo prístup výhradne na účely vykonania prenosu komunikácie prostredníctvom elektronickej komunikačnej siete alebo ak je to nevyhnutne potrebné na to, aby poskytovateľ služieb informačnej spoločnosti, ktoré si účastník alebo užívateľ výslovne vyžiadali, mohol tieto služby poskytnúť.

²⁹ Hoci orgány pre ochranu osobných údajov nemôžu presadzovať článok 5 ods. 3 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách (pokiaľ im vnútroštátne právne predpisy takúto príslušnosť nestanovujú), mali by zohľadniť skutočnosť, že spracúvanie ako celok zahŕňa osobitné činnosti, v prípade ktorých sa zákonodarca EÚ snažil stanoviť dodatočnú ochranu s cieľom zabrániť narušeniu tejto ochrany.

komunikáciách dopĺňa všeobecné nariadenie o ochrane údajov, chráni nielen základné práva fyzických osôb, a to najmä ich právo na sùkromie, ale aj oprávnené záujmy právnických osôb³⁰.

4.3 Význam článku 95 všeobecného nariadenia o ochrane údajov

43. V článku 95 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa stanovuje, že vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa „fyzickým či právnickým osobám neukladajú dodatočné povinnosti, pokiaľ ide o spracúvanie v súvislosti s poskytovaním verejne dostupných elektronických komunikačných služieb vo verejných komunikačných sieťach v Únii, v prípadoch, keď podliehajú konkrétnym povinnostiam s rovnakým cieľom stanoveným v smernici 2002/58/ES.“ (zdôraznenie doplnené).
44. Cieľom článku 95 všeobecného nariadenia o ochrane údajov je preto predísť zbytočnému administratívne zaťaženiu prevádzkovateľov, ktorí by inak podliehali podobnému, avšak nie úplne rovnakému administratívne zaťaženiu. Príklad, ktorý ilustruje uplatňovanie tohto článku, sa týka oznamovacej povinnosti v súvislosti s porušením ochrany osobných údajov, ktorá sa ukladá v smernici o sùkromí a elektronických komunikáciách³¹ aj vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov³². Oba tieto predpisy stanovujú povinnosť zaistiť bezpečnosť, ako aj povinnosť oznamovať prípady porušenia ochrany osobných údajov príslušnému vnútroštátnemu orgánu a orgánu pre ochranu osobných údajov. Tieto povinnosti sa uplatňujú súbežne v rámci dvoch rôznych právnych predpisov, a to v závislosti od ich príslušného rozsahu pôsobnosti. Je zrejmé, že povinné oznamovanie podľa oboch právnych predpisov – podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov aj podľa vnútroštátnych právnych predpisov transponujúcich smernicu o sùkromí a elektronických komunikáciách, by predstavovalo dodatočné zaťaženie, a to bez toho, aby to okamžite prinieslo výhody z hľadiska ochrany údajov. Podľa článku 95 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa od poskytovateľov elektronických komunikačných služieb, ktorí oznámili porušenie ochrany osobných údajov v súlade s platnými vnútroštátnymi právnymi predpismi v oblasti elektronickej komunikácie, nevyžaduje, aby o tom istom porušení informovali orgány pre ochranu osobných údajov osobitne podľa článku 33 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

4.4 Koexistencia

45. Ak existujú osobitné ustanovenia, ktoré sa vzťahujú na konkrétnu spracovateľskú činnosť alebo súbor činností, mali by sa uplatniť osobitné ustanovenia (*lex specialis*), pričom vo všetkých ostatných prípadoch (t. j. ak neexistujú osobitné ustanovenia upravujúce konkrétnu spracovateľskú činnosť alebo súbor činností) sa uplatní všeobecné pravidlo (*lex generalis*).
46. V odôvodnení 173 sa potvrdzuje, že pokiaľ ide o spracúvanie osobných údajov, na ktoré sa nevzťahujú osobitné povinnosti podľa smernice o sùkromí a elektronických komunikáciách, zostáva uplatniteľné všeobecné nariadenie o ochrane údajov:

---

³⁰ Odôvodnenie 12 smernice o sùkromí a elektronických komunikáciách.

³¹ Článok 4 smernice o sùkromí a elektronických komunikáciách.

³² Články 32 – 34 všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

„na všetky záležitosti týkajúce sa ochrany základných práv a slobôd pri spracúvaní osobných údajov, ktoré nepodliehajú osobitným povinnostiam s rovnakým cieľom uvedeným v smernici Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES vrátane povinností prevádzkovateľa a práv fyzických osôb³³.“

47. V odôvodnení 173 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa pripomína, čo je už uvedené v odôvodnení 10 smernice o súde a elektronických komunikáciách, v ktorom sa stanovuje, že: „V elektronickom komunikačnom sektore sa [nariadenie (EÚ) 2016/679] uplatňuje najmä na všetky záležitosti týkajúce sa ochrany základných práv a slobôd, ktoré nie sú predmetom ustanovení tejto smernice, vrátane povinností spracovávateľov a práv jednotlivcov.“
48. Napríklad poskytovateľ verejnej komunikačnej siete alebo verejne dostupnej elektronickej komunikačnej služby musí dodržiavať vnútroštátne predpisy, ktorými sa transponuje článok 6 ods. 2 smernice o súde a elektronických komunikáciách, pokiaľ ide o prevádzkové dáta, ak je spracúvanie údajov potrebné na účely fakturácie účastníka a platby za prepojenie. Z dôvodu neexistencie osobitných ustanovení v smernici o súde a elektronických komunikáciách, napríklad o práve na prístup, sa uplatňujú ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Podobne sa v odôvodnení 32 smernice o súde a elektronických komunikáciách potvrdzuje, že keď poskytovateľ elektronickej komunikačnej služby alebo služby s pridanou hodnotou subdodávateľským spôsobom zabezpečí spracúvanie osobných údajov potrebných na poskytovanie týchto služieb s iným subjektom, také subdodávky a následné spracúvanie údajov by malo byť plne v súlade s požiadavkami týkajúcimi sa prevádzkovateľov a sprostredkovateľov stanovenými vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov.

***

49. V predchádzajúcich oddieloch sa opisuje, ako sa ustanovenia smernice o súde a elektronických komunikáciách a všeobecné nariadenie o ochrane údajov vzájomne ovplyvňujú v prípade spracúvania, čo vedie k vecnej pôsobnosti uplatňovania oboch nástrojov. Nasledujúce oddiely sa zaoberajú riešením otázok predložených Výboru, ktoré sa týkajú príslušností, úloh a právomocí orgánov pre ochranu osobných údajov, pokiaľ ide o prípady, ktoré aspoň čiastočne patria do rozsahu pôsobnosti smernice o súde a elektronických komunikáciách.

5 PRÍSLUŠNOSŤ, ÚLOHY A PRÁVOMOCI ORGÁNOV PRE OCHRANU OSOBNÝCH ÚDAJOV

50. Belgický dozorný orgán predložil Výboru dve otázky týkajúce sa príslušnosti, úloh a právomocí orgánov pre ochranu osobných údajov (ako sú stanovené v článkoch 55 – 58 všeobecného nariadenia o ochrane údajov), ktoré možno parafrázovať takto:
- Obmedzuje samotná skutočnosť, že spracúvanie osobných údajov vedie k vecnej pôsobnosti smernice o súde a elektronických komunikáciách, ako aj všeobecného nariadenia o ochrane údajov, príslušnosť, úlohy a právomoci orgánov pre ochranu osobných údajov podľa

---

³³ V odôvodnení 173 sa ďalej uvádza, že „S cieľom spresniť vzťah medzi týmto nariadením a smernicou 2002/58/ES by sa uvedená smernica mala zodpovedajúcim spôsobom zmeniť. Po prijatí tohto nariadenia by sa mala preskúmať smernica 2002/58/ES, najmä s cieľom zaistiť konzistentnosť s týmto nariadením.“ Tento proces preskúmania stále prebieha.

všeobecného nariadenia o ochrane údajov? Inými slovami, existuje podmnožina činností spracúvania údajov, ktoré by sa mali vylúčiť z ich posudzovania, a ak áno, do akej miery?

- Mali by orgány pre ochranu osobných údajov pri uplatňovaní svojej príslušnosti, plnení svojich úloh a výkone svojich právomocí podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov zohľadňovať ustanovenia smernice o súkromí a elektronických komunikáciách (napr. pri posudzovaní zákonnosti spracúvania údajov) – a ak áno, v akom rozsahu? Inými slovami, mali by sa pri posudzovaní súladu so všeobecným nariadením o ochrane údajov brať (alebo nebrať) do úvahy porušenia vnútroštátnych pravidiel o súkromí a elektronických komunikáciách – a ak áno, za akých okolností?

51. Na úvod treba uviesť, že členské štáty sú povinné zabezpečiť plnú účinnosť právnych predpisov EÚ, a to najmä stanovením vhodných mechanizmov presadzovania. Táto povinnosť je založená na zásade lojálnej spolupráce stanovenej v článku 4 ods. 3 ZFEÚ³⁴. V nasledujúcich oddieloch sa stručne opisujú ustanovenia o presadzovaní všeobecného nariadenia o ochrane údajov a smernice o súkromí a elektronických komunikáciách a vzájomné pôsobenie medzi nimi.

---

³⁴ V článku 4 ods. 3 Zmluvy o EÚ sa stanovuje: „Podľa zásady lojálnej spolupráce sa Únia a členské štáty vzájomne rešpektujú a vzájomne si pomáhajú pri vykonávaní úloh, ktoré vyplývajú zo zmlúv. Členské štáty prijímú všetky opatrenia všeobecnej alebo osobitnej povahy, aby zabezpečili plnenie záväzkov vyplývajúcich zo zmlúv alebo z aktov inštitúcií Únie. Členské štáty pomáhajú Únii pri plnení jej úloh a neprijímú žiadne opatrenie, ktoré by mohlo ohroziť dosiahnutie cieľov Únie.“

5.1 Presadzovanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov

52. Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa stanovuje presadzovanie jeho ustanovení nezávislými orgánmi pre ochranu osobných údajov. V tejto súvislosti treba tiež poznamenať, že v článku 8 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“) sa stanovuje, že spracúvanie osobných údajov podlieha kontrole nezávislého orgánu:

„Článok 8 – Ochrana osobných údajov

1. Každý má právo na ochranu osobných údajov, ktoré sa ho týkajú.

2. Tieto údaje musia byť riadne spracované na určené účely na základe súhlasu dotknutej osoby alebo na inom oprávnenom základe ustanovenom zákonom. Každý má právo na prístup k zhromaždeným údajom, ktoré sa ho týkajú, a právo na ich opravu.

3. Dodržiavanie týchto pravidiel podlieha kontrole nezávislého orgánu.“

53. Orgánom pre ochranu osobných údajov sa v tejto súvislosti v článku 51 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane stanovuje právny mandát, ktorým je monitorovať uplatňovanie všeobecného nariadenia o ochrane údajov s cieľom chrániť základné práva a slobody fyzických osôb v súvislosti so spracúvaním a uľahčiť voľný tok osobných údajov v rámci Únie.
54. Všeobecné nariadenie o ochrane údajov obsahuje jednu výnimku a jednu možnosť udeliť výnimku z tohto mandátu:
- právomoc dozorných orgánov sa nevzťahuje na spracúvanie osobných údajov, ak súdy konajú v rámci svojej súdnej právomoci (článok 55 ods. 3 všeobecného nariadenia o ochrane údajov);
  - pokiaľ ide o spracúvanie vykonávané na žurnalistické účely alebo na účely akademickej, umeleckej alebo literárnej tvorby, členské štáty môžu stanoviť výnimky alebo odchýlky okrem iného z kapitoly VI (nezávislé dozorné orgány) a kapitoly VII (spolupráca a konzistentnosť) všeobecného nariadenia o ochrane údajov (článok 85 všeobecného nariadenia o ochrane údajov).

Okrem toho môžu byť právomoci orgánov pre ochranu osobných údajov rozšírené v súlade s článkom 58 ods. 6 všeobecného nariadenia o ochrane údajov a môžu predovšetkým zahŕňať právomoc udeliť verejným orgánom a subjektom pokutu, ak tak členský štát stanoví vo vnútroštátnych právnych predpisoch (článok 83 ods. 7 všeobecného nariadenia o ochrane údajov).

Keďže ide o výnimky zo všeobecného pravidla, tieto ustanovenia sa musia vykladať reštriktívne.

55. V prípadoch, keď sa vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov obmedzujú alebo umožňujú výnimky, pokiaľ ide o príslušnosť, úlohy a právomoci orgánov pre ochranu osobných údajov, sa tak deje explicitne. Vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov sa takisto nijako nevylučujú orgány pre ochranu osobných údajov, pokiaľ ide o uplatňovanie ich príslušnosti, plnenie ich úloh a vykonávanie ich právomocí v súvislosti so spracúvaním, ktoré vedie k vecnému rozsahu všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Otázkou teda je, či zákonodarca EÚ predpokladal alebo povolil výnimku zo všeobecnej právomoci orgánov pre ochranu osobných údajov v prípadoch, keď sa na predmetné spracúvanie vzťahujú ustanovenia smernice o súkromí a elektronických komunikáciách.

5.2 Presadzovanie smernice o súkromí a elektronických komunikáciách

56. Presadzovanie ustanovení smernice o súkromí a elektronických komunikáciách úzko súvisí s rámcovou smernicou³⁵, v ktorej článku 3 ods. 1 sa stanovuje, že „Členské štáty zabezpečia, aby každú úlohu uloženú národným regulačným orgánom v tejto smernici alebo špecifických smerniciach vykonával príslušný orgán³⁶.“
57. V článku 2 písm. g) rámcovej smernice sa vymedzuje pojem „národný regulačný orgán“ ako
„orgán alebo orgány, ktoré členský štát poveril regulačnými úlohami stanovenými touto smernicou a špecifickými smernicami.“
58. Členské štáty si zvolili rôzne spôsoby pridelenia úloh v oblasti presadzovania vnútroštátnych pravidiel o súkromí a elektronických komunikáciách jednému alebo viacerým subjektom³⁷. Táto úroveň rozdielnosti je možná preto, že v smernici o súkromí a elektronických komunikáciách sa stanovujú len niektoré všeobecné ciele, ktoré majú členské štáty dosiahnuť v danej oblasti.
59. V smernici o súkromí a elektronických komunikáciách sa neuvádza, že na presadzovanie jej ustanovení je príslušný len jeden vnútroštátny orgán. V článku 15a smernice o súkromí a elektronických komunikáciách sa výslovne stanovuje, že na presadzovanie jej ustanovení môže byť príslušný viac ako jeden vnútroštátny subjekt. V článku 15a sa stanovuje aj vykonávanie a presadzovanie smernice členskými štátmi vrátane povinností členských štátov stanoviť pravidlá týkajúce sa sankcií, udeliť právomoci nariaďovať ukončenie porušovania, udeliť vyšetrovacie právomoci a povinnosť poskytnúť týmto orgánom zdroje, a to takto:

„1. Členské štáty ustanovia predpisy o sankciách, v prípade potreby vrátane trestných sankcií, za porušovanie vnútroštátnych predpisov prijatých podľa tejto smernice a prijmú všetky opatrenia potrebné na to, aby zabezpečili ich vykonávanie. Ustanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce a môžu sa uplatňovať tak, že sa budú vzťahovať na obdobie každého porušenia, a to aj v prípade, že porušenie bolo následne napravené. Členské štáty oznamujú tieto ustanovenia Komisii najneskôr do 25. mája 2011 a bezodkladne jej oznamujú akúkoľvek zmenu a doplnenie, ktoré ich ovplyvňujú.

2. Bez toho, aby boli dotknuté akékoľvek súdne opravné prostriedky, ktoré by mohli byť k dispozícii, členské štáty zabezpečia, aby príslušné vnútroštátne orgány a prípadne iné vnútroštátne orgány mali právomoc nariadiť ukončenie porušovania uvedeného v odseku 1.

*3. Členské štáty zabezpečia, aby príslušné vnútroštátne orgány a **prípadne iné vnútroštátne orgány** mali potrebné vyšetrovacie právomoci a zdroje na monitorovanie a vynucovanie vnútroštátnych predpisov prijatých podľa tejto smernice vrátane právomoci získavať všetky relevantné informácie.*

³⁵ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/21/ES zo 7. marca 2002 o spoločnom regulačnom rámci pre elektronické komunikačné siete a služby (rámcová smernica), v znení zmien

³⁶ V článku 2 písm. l) rámcovej smernice sa objasňuje, že „špecifické smernice“ znamenajú smernicu 2002/20/ES (smernica o povolení), smernicu 2002/19/ES (prístupová smernica), smernicu 2002/22/ES (smernica o univerzálnej službe) a smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2002/58/ES z 12. júla 2002 týkajúcu sa spracovávania osobných údajov a ochrany súkromia v sektore elektronických komunikácií (smernica o súkromí a elektronických komunikáciách).“

³⁷ Správa pre Komisiu „Smernica o súkromí a elektronických komunikáciách: posúdenie transpozície, efektívnosti a súladu s navrhovaným nariadením o ochrane údajov, SMART 2013/0071, s. 33 a nasl.

4. Príslušné vnútroštátne regulačné orgány môžu prijať opatrenia s cieľom zabezpečiť účinnú cezhraničnú spoluprácu pri vynucovaní vnútroštátnych právnych predpisov prijatých podľa tejto smernice a vytvoriť harmonizované podmienky na poskytovanie služieb zahŕňajúcich cezhraničné toky údajov.

60. Okrem toho článok 15 ods. 2 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách obsahuje ustanovenie odkazujúce na ustanovenia smernice 95/46/ES o opravných prostriedkoch, zodpovednosti a sankciách, ktoré sa teraz majú chápať ako odkaz na všeobecné nariadenie o ochrane údajov:

„Ustanovenia kapitoly III smernice 95/46/ES o právnych opravných prostriedkoch, záväznosti a sankciách platia vo vzťahu k ustanoveniam prijatým podľa tejto smernice a vo vzťahu k právam jednotlivcov vyplývajúcim z tejto smernice.“

61. V článku 15 ods. 3 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách sa stanovuje:

„Pracovná skupina o ochrane jednotlivcov vzhľadom na spracovávanie osobných údajov ustanovená článkom 29 smernice 95/46/ES musí tiež plniť úlohy stanovené v článku 30 uvedenej smernice z hľadiska záležitostí upravených touto smernicou, t. j. ochrana legitímnych záujmov v elektronickom komunikačnom sektore.“³⁸

5.3 Presadzovanie v prípade, že sa všeobecné nariadenie o ochrane údajov a smernica o súkromí a elektronických komunikáciách prelínajú

62. Smernica o súkromí a elektronických komunikáciách spodrobňuje a dopĺňa všeobecné nariadenie o ochrane súkromia a okrem toho odkazuje na jeho ustanovenia týkajúce sa opravných prostriedkov, zodpovednosti a sankcií (článok 15 ods. 2 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách vykladaný so zreteľom na článok 94 všeobecného nariadenia o ochrane súkromia).

5.3.1 Prvá otázka: majú určité spracovateľské činnosti „imunitu“ pred orgánmi pre ochranu osobných údajov?

- *Obmedzuje samotná skutočnosť, že spracúvanie osobných údajov vedie k vecnej pôsobnosti smernice o súkromí a elektronických komunikáciách, ako aj všeobecného nariadenia o ochrane údajov, príslušnosť, úlohy a právomoci orgánov pre ochranu osobných údajov podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov? Inými slovami, existuje podmnožina spracovateľských činností, ktoré by sa mali vylúčiť z ich posudzovania, a ak áno, ktoré spracovateľské činnosti by to mali byť?*

63. Podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov mali členské štáty povinnosť vymenovať jeden alebo viacero orgánov dohľadu. Členské štáty mohli stanoviť, že týmto orgánom bude orgán zodpovedný za

---

³⁸ V článku 15 ods. 3 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách sa stanovuje: „Pracovná skupina o ochrane jednotlivcov vzhľadom na spracovávanie osobných údajov ustanovená článkom 29 smernice 95/46/ES musí tiež plniť úlohy stanovené v článku 30 uvedenej smernice z hľadiska záležitostí upravených touto smernicou, t. j. ochrana legitímnych záujmov v elektronickom komunikačnom sektore.“

V článku 94 ods. 2 všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa stanovuje: „Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na toto nariadenie. Odkazy na Pracovnú skupinu pre ochranu jednotlivcov so zreteľom na spracovanie osobných údajov, zriadenú článkom 29 smernice 95/46/ES, sa považujú za odkazy na Európsky výbor pre ochranu údajov zriadený týmto nariadením.“

Preto sa článok 30 smernice 95/46 považuje za odkaz na príslušné oddiely článku 70 všeobecného nariadenia o ochrane údajov (Úlohy výboru).

(časť) presadzovania vnútroštátnych predpisov transponujúcich smernicu o sùkromí a elektronických komunikáciách na vnútroštátnej úrovni, ale takisto so mohli rozhodnúť pre jeden alebo viacero iných orgánov, ako sú napr. národný telekomunikačný regulačný orgán (NRO), organizácia na ochranu spotrebiteľa alebo ministerstvo.

64. Smernica o sùkromí a elektronických komunikáciách poskytuje členským štátom flexibilitu, pokiaľ ide o to, ktorý orgán alebo subjekt bude poverený presadzovaním jej ustanovení.
65. Zatiaľ čo smernica o sùkromí a elektronických komunikáciách odkazuje na ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov týkajúce sa opravných prostriedkov, zodpovednosti a sankcií (článok 15 ods. 2 smernice o sùkromí a elektronických komunikáciách), v článku 15a ods. 1 smernice o sùkromí a elektronických komunikáciách sa podrobne uvádzajú ustanovenia na „vykonávanie a presadzovanie práva“ v rámci smernice o sùkromí a elektronických komunikáciách. V článku 15a ods. 1 sa napr. ustanovuje, že *„Členské štáty ustanovia predpisy o sankciách, v prípade potreby vrátane trestných sankcií, za porušovanie vnútroštátnych predpisov prijatých podľa tejto smernice a prijímú všetky opatrenia potrebné na to, aby zabezpečili ich vykonávanie...“*. Smernica o sùkromí a elektronických komunikáciách ako taká výslovne stanovuje diskrečnú právomoc členských štátov, pokiaľ ide o sankcie, a článok 15 ods. 2 nezasahuje do voľnej úvahy, ktorú členským štátom ponúka v súvislosti s presadzovaním (t. j. do práva určiť, kto presadzuje ustanovenia smernice o sùkromí a elektronických komunikáciách)³⁹.
66. V prípade, že vnútroštátne právne predpisy udeľujú orgánu pre ochranu osobných údajov právomoc na presadzovanie smernice o sùkromí a elektronických komunikáciách, v týchto predpisoch by sa mali určiť aj úlohy a právomoci tohto orgánu pre ochranu osobných údajov v súvislosti s presadzovaním uvedenej smernice. Orgán pre ochranu osobných údajov sa nemôže automaticky spoliehať na úlohy a právomoci stanovené vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov, pokiaľ ide o prijímanie opatrení na presadzovanie vnútroštátnych pravidiel o sùkromí a elektronických komunikáciách, keďže uvedené úlohy a právomoci v rámci všeobecného nariadenia o ochrane údajov sú spojené s presadzovaním všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Vo vnútroštátnych právnych predpisoch sa môžu pridelovať úlohy a právomoci inšpirované všeobecným nariadením o ochrane údajov, môžu sa v nich však stanovovať aj ďalšie úlohy a právomoci orgánu pre ochranu osobných údajov pri presadzovaní vnútroštátnych pravidiel o sùkromí a elektronických komunikáciách v súlade s článkom 15a smernice o sùkromí a elektronických komunikáciách.
67. Vlastné uváženie existuje len v rámci požiadaviek a obmedzení stanovených v predpisoch vyššej právnej sily. V článku 8 ods. 3 Charty sa požaduje, aby dodržiavanie pravidiel ochrany osobných údajov podliehalo kontrole zo strany nezávislého orgánu⁴⁰.
68. Ak spracúvanie osobných údajov vedie k vecnej pôsobnosti smernice o sùkromí a elektronických komunikáciách, ako aj všeobecného nariadenia o ochrane údajov, orgány pre ochranu osobných údajov majú právomoc kontrolovať podmnožinu spracovateľských činností, ktoré sa riadia

---

³⁹ Treba poznamenať, že článok 15a ods. 1 bol do smernice o sùkromí a elektronických komunikáciách zavedený smernicou 2009/136/ES (t. j. zmenou smernice o sùkromí a elektronických komunikáciách).

⁴⁰ V judikatúre Súdneho dvora Európskej únie týkajúcej sa článku 28 smernice 95/46 sa ozrejmi požiadavky týkajúce sa nezávislosti: pozri napr. rozsudok z 9. marca 2010, C-518/07 (Komisia/Nemecko), bod 17 a nasl.; rozsudok zo 16. októbra 2012, C-614/10 (Komisia/Rakúsko), bod 36 a nasl.; rozsudok zo 6. októbra 2015, C-362/14 (Safe Harbour), bod 41 a nasl. a rozsudok z 21. decembra 2016, C-203/15 a C-698/15 (Tele2/Watson), bod 123.

vnútroštátnymi predpismi transponujúcimi smernicu o súdekromí a elektronických komunikáciách, len vtedy, ak sa im takáto právomoc v týchto predpisoch udeľuje. Právomoc orgánov pre ochranu osobných údajov podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov však v každom prípade zostáva neobmedzená, pokiaľ ide o spracovateľské činnosti, ktoré nepodliehajú osobitným pravidlám obsiahnutým v smernici o súdekromí a elektronických komunikáciách. Toto rozdelenie pôsobnosti sa vo vnútroštátnych právnych predpisoch, ktorými sa transponuje smernica o súdekromí a elektronických komunikáciách, nesmie meniť (napr. rozšírením vecnej pôsobnosti nad rámec toho, čo sa vyžaduje v smernici o súdekromí a elektronických komunikáciách, a udelením výlučnej právomoci v súvislosti s týmto ustanovením národnému regulačnému orgánu).

69. Orgány pre ochranu osobných údajov majú právomoc presadzovať všeobecné nariadenie o ochrane údajov. Samotná skutočnosť, že určitá podmnožina spracovateľských činností patrí do rozsahu pôsobnosti smernice o súdekromí a elektronických komunikáciách, neobmedzuje právomoc orgánov pre ochranu osobných údajov v rámci všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
70. V prípade výlučnej právomoci iného orgánu, ako je orgán pre ochranu osobných údajov, sa vo vnútroštátnom procesnom práve stanovuje, čo by sa malo stať, keď dotknuté osoby napriek tomu podajú sťažnosti orgánu pre ochranu osobných údajov, pokiaľ ide napr. o spracúvanie osobných údajov vo forme prevádzkových dát alebo lokalizačných údajov, nevyžiadané elektronické komunikácie alebo zhromažďovanie osobných údajov prostredníctvom súborov cookie, bez toho, aby sa tiež sťažovali na (potenciálne) porušenie všeobecného nariadenia o ochrane údajov.

5.3.2 Druhá otázka: sú vnútroštátne ustanovenia transponujúce smernicu o súdekromí a elektronických komunikáciách vyňaté?

- *Mali by orgány pre ochranu osobných údajov pri uplatňovaní svojej príslušnosti, plnení svojich úloh a výkone svojich právomocí podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov zohľadňovať ustanovenia smernice o súdekromí a elektronických komunikáciách (napr. pri posudzovaní zákonnosti spracúvania údajov) – a ak áno, v akom rozsahu? Inými slovami, mali by sa pri posudzovaní súladu so všeobecným nariadením o ochrane údajov brať do úvahy porušenia vnútroštátnych pravidiel o súdekromí a elektronických komunikáciách – a ak áno, za akých okolností?*
71. Rozdiel vo vzťahu k prvej otázke možno ilustrovať na príklade. Predstavme si data brokera, ktorý vykonáva profilovanie na základe informácií získaných z dvoch rôznych zdrojov. Prvým zdrojom sú zozbierané údaje týkajúce sa správania jednotlivcov pri prehľadávaní internetu, a to prostredníctvom cookies a/alebo iných identifikátorov zariadení. Druhým zdrojom sú údaje získané prostredníctvom obchodných partnerov, ktorí zdieľajú údaje o účastníkoch zapojených do losovania o ceny alebo programov, v ktorých ide o vrátenie zaplatenej sumy.
  72. Profilovanie jednotlivcov na základe osobných údajov vo všeobecnosti patrí do rozsahu pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov, a teda do právomoci orgánov pre ochranu osobných údajov. Ak orgán pre ochranu osobných údajov dostane sťažnosť týkajúcu sa činností profilovania, ktoré vykonal data broker, do akej miery môže zohľadniť osobitné pravidlá, v tomto prípade vnútroštátne pravidlá o súdekromí a elektronických komunikáciách, keď posudzuje súlad so všeobecným nariadením o ochrane údajov?

73. Za zmienku stojí, že smernica o súkromí a elektronických komunikáciách je osobitným príkladom právneho predpisu, ktorý poskytuje osobitnú ochranu pre určité kategórie údajov, ktoré môžu byť osobnými údajmi. Iné právne texty takisto poskytujú osobitnú ochranu osobitným druhom údajov, ktoré môžu byť osobnými údajmi z rôznych dôvodov (napr. kontext spracúvania, povaha údajov alebo riziká pre dotknuté osoby)⁴¹.
74. Členské štáty sú povinné vymenovať jeden alebo viacero orgánov na dohľad nad dodržiavaním vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa transponuje smernica o súkromí a elektronických komunikáciách, a tento orgán či tieto orgány sú potom zodpovedné za presadzovanie týchto právnych predpisov. Vnútroštátne právne predpisy, ktorými sa transponuje smernica o súkromí a elektronických komunikáciách, sa vzťahujú na osobitnú spracovateľskú činnosť, resp. činnosti, na ktoré sa vzťahuje smernica o súkromí a elektronických komunikáciách (napr. spracovateľská činnosť, ktorá spočíva v uložení informácií uložených v zariadeniach koncových používateľov alebo prístupe k nim).
75. Pokiaľ im vnútroštátne právne predpisy neposkytujú takúto právomoc, orgány pre ochranu osobných údajov nemôžu pri výkone svojich právomocí podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov presadzovať vnútroštátne právne predpisy, ktorými sa transponuje smernica o súkromí a elektronických komunikáciách ani túto smernicu samotnú. Ako však už bolo uvedené, spracúvanie osobných údajov, ktoré zahŕňa činnosti patriace do vecného rozsahu pôsobnosti smernice o súkromí a elektronických komunikáciách, môže zahŕňať dodatočné aspekty, pre ktoré smernica o súkromí a elektronických komunikáciách neobsahuje „osobitné pravidlo“. Tak napr. v článku 5 ods. 3 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách je uvedené osobitné pravidlo pre uchovávanie informácií alebo získanie prístupu k informáciám už uloženým v koncovom zariadení koncového používateľa. Toto ustanovenie neobsahuje osobitné pravidlo pre žiadne predchádzajúce alebo následné spracovateľské činnosti (napr. uchovávanie a analýzu údajov týkajúcich sa činnosti pri prehliadaní webu na účely online behaviorálnej reklamy alebo bezpečnostné účely). V dôsledku toho prislúcha orgánom pre ochranu osobných údajov plná právomoc posúdiť zákonnosť všetkých ostatných spracovateľských činností, ktoré nasledujú po uložení informácií v koncovom zariadení koncového používateľa alebo po prístupe k nim⁴².

---

⁴¹ Príklad možno nájsť vo finančnom sektore: osobitná ochrana sa poskytuje na údaje používané na posúdenie úverovej bonity určitej osoby alebo na zverejnenie administratívnych sankcií. Pozri: článok 21 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2014/17/EÚ zo 4. februára 2014 o zmluvách o úvere pre spotrebiteľov týkajúcich sa nehnuteľností určených na bývanie a o zmene smerníc 2008/48/ES a 2013/36/EÚ a nariadenia (EÚ) č. 1093/2010, články 68 a 69 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES. Iný príklad možno nájsť v rámci pravidiel upravujúcich klinické skúšanie: pozri články 28 až 35 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 536/2014 zo 16. apríla 2014 o klinickom skúšaní liekov na humánne použitie, ktorým sa zrušuje smernica 2001/20/ES.

⁴² V tejto súvislosti by sa mal uviesť odkaz na stanovisko WP29 k oprávnenému záujmu (06/2014) a na stanovisko WP29 k obmedzeniu účelu (stanovisko 03/2013), kde sa ozrejmuje, že určité formy behaviorálnej reklamy si vyžadujú súhlas dotknutej osoby, a to nielen z dôvodu článku 5 ods. 3. V stanovisku k obmedzeniu účelu sa uvádza:

„Druhý možný scenár je prípad, keď organizácia konkrétne chce analyzovať alebo predvídať osobné preferencie, správanie a postoje jednotlivých zákazníkov, s cieľom získať takto podklady pre následné „opatrenia alebo rozhodnutia“ prijímané v súvislosti s týmito zákazníkmi. V týchto prípadoch by sa takmer vždy vyžadoval slobodný, konkrétny, informovaný, jednoznačný a vopred osobitne daný („opt-in“) súhlas, inak by sa ďalšie použitie nemohlo považovať za zlučiteľné. Dôležité je, že takýto súhlas by sa mal vyžadovať napríklad na

76. Porušenie všeobecného nariadenia o ochrane údajov by mohlo predstavovať aj porušenie vnútroštátnych pravidiel o súkromí a elektronických komunikáciách. Orgán pre ochranu osobných údajov môže tieto faktické zistenia týkajúce sa porušenia vnútroštátnych pravidiel o súkromí a elektronických komunikáciách zohľadniť pri uplatnení všeobecného nariadenia o ochrane údajov (napr. pri posudzovaní súladu so zásadou zákonnosti alebo spravodlivosti podľa článku 5 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Akékoľvek rozhodnutie o presadzovaní však musí byť odôvodnené na základe všeobecného nariadenia o ochrane údajov, s výnimkou prípadov, keď sa orgánu pre ochranu osobných údajov udelili dodatočné právomoci podľa práva členského štátu.
77. Ak vnútroštátne právo určuje orgán pre ochranu osobných údajov ako príslušný orgán podľa smernice o súkromí a elektronických komunikáciách, tento orgán má právomoc priamo presadzovať okrem všeobecného nariadenia o ochrane údajov aj vnútroštátne pravidlá o súkromí a elektronických komunikáciách (v opačnom prípade takú právomoc nemá).
78. Vo všeobecnosti platí, že ak sú za rôzne právne nástroje zodpovedné viaceré orgány, mali by zabezpečiť, aby presadzovanie oboch nástrojov bolo konzistentné okrem iného preto, aby sa predišlo porušeniu zásady *non bis in idem* v prípade, keď v rámci jednej spracovateľskej činnosti dôjde k porušeniu ustanovení všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ako aj smernice o súkromí a elektronických komunikáciách.

6 K UPLATNITEĽNOSTI MECHANIZMOV SPOLUPRÁCE A KONZISTENTNOSTI

79. Tretiu otázku, ktorú belgický orgán pre ochranu osobných údajov predložil Výboru, možno parafrázovať takto:
- *do akej miery sú mechanizmy spolupráce a konzistentnosti uplatniteľné v súvislosti so spracúvaním, ktoré vedie (aspoň v súvislosti s určitými spracovateľskými činnosťami), k vecnej pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ako aj smernice o súkromí a elektronických komunikáciách?*
80. Podľa kapitoly VII všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa mechanizmy spolupráce a konzistentnosti, ktoré sú dostupné pre orgány pre ochranu osobných údajov podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov, vzťahujú na monitorovanie uplatňovania ustanovení všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Mechanizmy všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa nevzťahujú na presadzovanie ustanovení obsiahnutých v smernici o súkromí a elektronických komunikáciách ako takej.

---

sledovanie a profilovanie na účely priameho marketingu, behaviorálnej reklamy, sprostredkovania údajov, reklamy založenej na lokalizácii alebo prieskumu digitálneho trhu založeného na sledovaní.“

V stanovisku k oprávnenému záujmu sa uvádza:

„Namiesto jednoduchého ponúknutia možnosti odmietnuť tento typ profilovania a cielenej reklamy by bol potrebný informovaný súhlas podľa článku 7 písm. a), ale aj podľa článku 5 ods. 3 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách. V dôsledku toho by sa článok 7 písm. f) nemal využívať ako právny základ pre spracúvanie.“

81. V každom prípade sa v článku 15 ods. 3 smernice o súkromí a elektronických komunikáciách stanovuje:
- „[Európsky výbor pre ochranu údajov] musí tiež plniť úlohy stanovené v [článku 70 nariadenia (EÚ) 2016/679] z hľadiska záležitostí upravených touto smernicou, t. j. ochrana legitímnych záujmov v elektronickom komunikačnom sektore.“*
82. Pokiaľ ide o spoluprácu medzi orgánmi príslušnými na presadzovanie smernice o súkromí a elektronických komunikáciách, v článku 15a ods. 4 tejto smernice sa stanovuje, že *„Príslušné vnútroštátne regulačné orgány môžu prijať opatrenia s cieľom zabezpečiť účinnú cezhraničnú spoluprácu pri vynucovaní vnútroštátnych právnych predpisov prijatých podľa tejto smernice a vytvoriť harmonizované podmienky na poskytovanie služieb zahŕňajúcich cezhraničné toky údajov (...).“*
83. Takáto cezhraničná spolupráca medzi orgánmi príslušnými na presadzovanie smernice o súkromí a elektronických komunikáciách vrátane orgánov pre ochranu osobných údajov, národných regulačných orgánov a iných orgánov sa môže uskutočňovať v rozsahu, v akom príslušné národné regulačné orgány prijímajú opatrenia umožňujúce takúto spoluprácu.
84. Je potrebné poznamenať, že mechanizmus spolupráce a konzistentnosti zostáva plne uplatniteľný, len pokiaľ sa na spracúvanie vzťahujú všeobecné ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov (a nie „osobitné pravidlo“ obsiahnuté v smernici o súkromí a elektronických komunikáciách). Napríklad, aj keď spracúvanie osobných údajov (napr. profilovanie) čiastočne závisí od prístupu k informáciám uloženým v zariadení koncového používateľa, pravidlá ochrany údajov, ktoré nie sú stanovené v smernici o súkromí a elektronických komunikáciách (napr. práva dotknutých osôb, zásady spracúvania), na účely akéhokoľvek spracúvania osobných údajov, ku ktorému dochádza v dôsledku prístupu k informáciám uloženým v zariadení koncového používateľa, podliehajú ustanoveniam všeobecného nariadenia o ochrane údajov vrátane mechanizmov spolupráce a konzistentnosti.
85. V praxi si budú musieť orgány pre ochranu osobných údajov starostlivo zvoliť, ktorú „komunikačnú líniu“ využijú, najmä ak nepresadzujú len všeobecné nariadenie o ochrane údajov, ale ak sú príslušné aj na presadzovanie vnútroštátnej transpozície smernice o súkromí a elektronických komunikáciách, resp. jej časti. Štandardná „komunikačná línia“ – ako sa uvádza v kapitole VII (Spolupráca a konzistentnosť) všeobecného nariadenia o ochrane údajov – sa použije pre všetky časti postupu, pri ktorých sa počíta s využitím právomocí presadzovania udelených všeobecným nariadením o ochrane údajov v prípade porušenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
- Diskrečná „komunikačná línia“ môže byť použitá orgánmi pre ochranu osobných údajov v súvislosti s ich osobitnými právomocami na presadzovanie práva, ktoré im udeľuje vnútroštátna transpozícia smernice o súkromí a elektronických komunikáciách, a len pokiaľ je cieľom tohto postupu reagovať na porušenia vnútroštátnych pravidiel o súkromí a elektronických komunikáciách, ktorými sa riadi špecifické správanie regulované smernicou o súkromí a elektronických komunikáciách. Akonáhle ide o záležitosti patriace do rozsahu pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov, orgány pre ochranu osobných údajov sú povinné uplatňovať mechanizmus spolupráce a konzistentnosti stanovený vo všeobecnom nariadení o ochrane údajov.

7 ZÁVER

- *Obmedzuje samotná skutočnosť, že spracúvanie osobných údajov vedie k vecnej pôsobnosti smernice o súkromí a elektronických komunikáciách, ako aj všeobecného nariadenia o ochrane údajov, príslušnosť, úlohy a právomoci orgánov pre ochranu osobných údajov podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov? Inými slovami, existuje podmnožina spracovateľských činností, ktoré by mali vylúčiť, a ak áno, do akej miery?*
86. V prípade, že spracúvanie osobných údajov vedie k vecnej pôsobnosti smernice o súkromí a elektronických komunikáciách, ako aj všeobecného nariadenia o ochrane údajov, orgány pre ochranu osobných údajov majú právomoc kontrolovať činnosti spracúvania údajov, ktoré sa riadia vnútroštátnymi predpismi o súkromí a elektronických komunikáciách len vtedy, ak im vnútroštátne právne predpisy udeľujú túto právomoc, a takáto kontrola sa musí uskutočňovať v rámci právomocí dohľadu, ktoré orgánu prislúchajú podľa týchto vnútroštátnych právnych predpisov, ktorými sa transponuje smernica o súkromí a elektronických komunikáciách.
87. Orgány pre ochranu osobných údajov majú právomoc presadzovať všeobecné nariadenie o ochrane údajov. Samotná skutočnosť, že určitá podmnožina spracovateľských činností patrí do rozsahu pôsobnosti smernice o súkromí a elektronických komunikáciách, neobmedzuje právomoc orgánov pre ochranu osobných údajov v rámci všeobecného nariadenia o ochrane údajov.
- *Mali by orgány pre ochranu osobných údajov pri uplatňovaní svojej príslušnosti, plnení svojich úloh a výkone svojich právomocí podľa všeobecného nariadenia o ochrane údajov zohľadňovať ustanovenia smernice o súkromí a elektronických komunikáciách – a ak áno, v akom rozsahu? Inými slovami, mali by sa pri posudzovaní súladu so všeobecným nariadením o ochrane údajov nebrať do úvahy porušenia vnútroštátnych pravidiel o súkromí a elektronických komunikáciách – a ak áno, za akých okolností?*
88. Orgán alebo orgány, ktoré sú členskými štátmi vymenované za príslušné v zmysle smernice o súkromí a elektronických komunikáciách, sú výlučne zodpovedné za presadzovanie vnútroštátnych ustanovení, ktorými sa transponuje smernica o súkromí a elektronických komunikáciách, ktoré sú uplatniteľné na danú konkrétnu spracovateľskú činnosť, a to aj v prípadoch, keď spracúvanie osobných údajov vedie k vecnej pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ako aj smernice o súkromí a elektronických komunikáciách. Orgány pre ochranu osobných údajov však zostávajú naďalej v plnom rozsahu príslušné, pokiaľ ide o spracovateľské činnosti, ktoré nepodliehajú osobitným pravidlám obsiahnutým v smernici o súkromí a elektronických komunikáciách.
89. Porušenie všeobecného nariadenia o ochrane údajov môže tiež predstavovať porušenie vnútroštátnych pravidiel o súkromí a elektronických komunikáciách. Orgán pre ochranu osobných údajov môže tieto faktické zistenia týkajúce sa porušenia vnútroštátnych pravidiel o súkromí a elektronických komunikáciách zohľadniť pri uplatnení všeobecného nariadenia o ochrane údajov (napr. pri posudzovaní súladu so zásadou zákonnosti alebo spravodlivosti podľa článku 5 ods. 1 všeobecného nariadenia o ochrane údajov). Akékoľvek rozhodnutie o presadzovaní však musí byť odôvodnené na základe všeobecného nariadenia o ochrane údajov, s výnimkou prípadov, keď sa orgánu pre ochranu osobných údajov udelili dodatočné právomoci podľa práva členského štátu.

90. Ak vnútroštátne právo určuje orgán pre ochranu osobných údajov ako príslušný orgán podľa smernice o súkromí a elektronických komunikáciách, tento orgán má právomoc priamo presadzovať okrem všeobecného nariadenia o ochrane údajov aj vnútroštátne pravidlá o súkromí a elektronických komunikáciách (v opačnom prípade takú právomoc nemá).
- *Do akej miery sú mechanizmy spolupráce a konzistentnosti uplatniteľné v súvislosti so spracúvaním, ktoré vedie (aspoň v súvislosti s určitými spracovateľskými činnosťami), k vecnej pôsobnosti všeobecného nariadenia o ochrane údajov, ako aj smernice o súkromí a elektronických komunikáciách?*
91. Mechanizmy spolupráce a konzistentnosti, ktoré sú dostupné pre orgány pre ochranu osobných údajov podľa kapitoly VII všeobecného nariadenia o ochrane údajov, sa vzťahujú na monitorovanie uplatňovania ustanovení všeobecného nariadenia o ochrane údajov. Mechanizmy všeobecného nariadenia o ochrane údajov sa nevzťahujú na presadzovanie vnútroštátnych ustanovení transponujúcich smernicu o súkromí a elektronických komunikáciách. Mechanizmus spolupráce a konzistentnosti zostáva plne uplatniteľný, len pokiaľ sa na spracúvanie vzťahujú všeobecné ustanovenia všeobecného nariadenia o ochrane údajov (a nie „osobitné pravidlo“ obsiahnuté v smernici o súkromí a elektronických komunikáciách).

***

92. Výbor uznáva, že uvedeným výkladom nie je dotknutý výsledok prebiehajúcich rokovaní o nariadení o súkromí a elektronických komunikáciách. Navrhované nariadenie sa zaoberá mnohými dôležitými prvkami, a to aj pokiaľ ide o právomoci orgánov pre ochranu osobných údajov, ako aj pokiaľ ide o rad iných veľmi dôležitých otázok. Výbor opätovne zdôrazňuje svoje stanovisko, že prijatie nariadenia o súkromí a elektronických komunikáciách je dôležité⁴³.

Za Európsky výbor pre ochranu údajov
predseda

(Andrea Jelinek)

---

⁴³ Európsky výbor pre ochranu údajov vyzval Európsku komisiu, Parlament a Radu, aby spolupracovali na zabezpečení rýchleho prijatia nového nariadenia o súkromí a elektronických komunikáciách (vyhlásenie EDPB uverejnené 25. mája 2018).